

at det er en konstruktion, som er helt efter bogen. Og hr. Rasmus Prehn ved også udmærket, under hvis ressort det er oprettet.

Rasmus Prehn (S):

Videnskabsministeren har jo fuldstændig ret i, at formkurven er rimelig svingende. Først ser man en meget engageret minister, og så ser man efterfølgende en minister, der har betydelig svære ved at svare for sig, så det er en meget svingende formkurve.

Nu er det ikke sådan, at vi fra socialdemokratiske side prøver at løbe fra de aftaler, vi har lavet om uredelighed i forskningen. Vi vil bare gerne have ministeren som ansvarlig for videnskab og forskning her i landet til klart at tilkendegive, at det naturligvis ikke kan være meningen, at skatteyderne skal betale 10 mio. kr. til en forsker, der som det første, han overhovedet går i gang med, offentliggør hemmeligstemplede dokumenter.

Det kan naturligvis ikke være god forskningsskik, og vi har da krav på, at hele landets videnskabsminister tager afstand fra det og indskærper, at vi må have krav på ordentlig forskningsskik.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nu her, hvor man som iagttager af den her debat måske kunne få opfattelsen af, at vi er ved at tale os fra hinanden, når vi taler om forskningsuredelighed, vil jeg meget gerne fastslå, at jeg synes, det er glædeligt, at hr. Rasmus Prehn på vegne af Socialdemokraterne fastslår, at man vedkender sig vores uredelighedssystem, som det fremgår af lovgivningen. Det synes jeg trods alt er positivt.

For så vidt angår den anden del af hr. Rasmus Prehns indlæg/spørgsmål, bliver jeg nødt til at gentage endnu en gang, at sagen, som nu er oppe at vende endnu en gang, altså er en sag, der vedrører PET og hr. Bent Jensen.

Formanden:

Så er det fru Pernille Frahm som medspørger.
Kl. 13.50

Pernille Frahm (SF):

Men det er alligevel meget rart at vide, hvor vi har vores videnskabsminister. Det her center har jo en lidt speciel historie, men nu vil jeg ikke gentage den endnu en gang. Chefen for det har udnyttet, at han har en særlig adgang; en adgang, som f.eks. Jørgen Dragsdahl ikke har, en adgang, som jeg f.eks. ikke har, og jeg tvivler

oven i købet på, at videnskabsministeren har den adgang. Den særlige adgang udnytter manden i en personlig vendetta.

Derfor er det meget rart at vide, om videnskabsministeren ikke synes, at det er nødvendigt på en eller anden måde at markere sig som videnskabsminister og ansvarlig for, hvordan 9 mio. kr. af skatteydernes penge bliver brugt – om de bliver hældt i vasken, eller om de bliver brugt på noget kvalificeret forskning. Hvem tror videnskabsministeren vil lade sig ansætte i sådan et center under sådan en leder? Ingen forsker med respekt for sig selv vil gøre det.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Den del af spørgsmålet, som fru Pernille Frahm her tager op, vil jeg overhovedet ikke forholde mig til, og det tror jeg heller ikke fru Pernille Frahm skal gøre. For der sidder en uafhængig bestyrelse, som nok skal tage vare på at ansætte de folk, som skal arbejde i centeret, og det er jeg helt tryk ved de nok skal klare.

For så vidt angår den sag, som her rides op, er der jo truffet en afgørelse af PET; en afgørelse, som også allerede har været genstand for en rimelig indgående debat under de to første spørgsmål til statsministeren.

Pernille Frahm (SF):

Ja, PET har faktisk vist sig at være i stand til at træde i karakter. Problemet er bare, at det ingen konsekvenser får.

Synes videnskabsministeren ikke, det er lidt problematisk, at der i dag skabes præcedens? Vi er i dag med til at skabe en kultur og en tradition på det her felt, der lyder: Første gang lader vi ham gå. Anden gang, så ligeså? spørger jeg.

Hvor mange gange skal Bent Jensen overtræde reglerne, før der er en ansvarlig minister, der gider at foretage sig noget som helst i den anledning?

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Hvis det var således, at det var en sag, der vedrørte mig og mit ressort, Videnskabsministeriet, skulle jeg nok tage stilling til det spørgsmål, som fru Pernille Frahm her stiller. Men da det jo ikke er en sag, som har været på mit bord – jeg kender ikke den aftale, der er indgået, og jeg har kun læst om afgørelsen – ville det være helt urimeligt, hvis det var således, at jeg begyndte at gå ind og vurdere den. PET har truffet en afgørelse, og den er meddelt, og den vil jeg naturligvis henholde mig til.